

6. Treba li odredbu članka 8. stavka 1. Direktive 2014/42/EU Europskog Parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o zamrzavanju i oduzimanju predmeta i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima u Europskoj uniji razumjeti na način da osigurava primjenu pretpostavke nedužnosti i zabranjuje oduzimanje koje nije utemeljeno na presudi?

⁽¹⁾ SL 2014., L 127, str. 39.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. travnja 2018. uputila Commissione tributaria provinciale di Napoli (Italija) – easyJet Airline Co. Ltd protiv Regione Campania

(Predmet C-241/18)

(2018/C 240/28)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Commissione tributaria provinciale di Napoli

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: easyJet Airline Co. Ltd

Tuženik: Regione Campania

Prethodno pitanje

Treba li članke 4. i 5. Direktive 30/2002/EZ ⁽¹⁾ i njezin Prilog II. tumačiti na način da im se protivi odredba poput one sadržane u članku 1. stavcima 169. do 174. Zakona regije Campania br. 5/2013 jer prije određivanja poreza nije izrađen cjelovit plan koji se odnosi na mjeru koji je potrebno donijeti radi ograničenja buke u zračnim lukama i njima susjednim područjima, u smislu članka 5. direktive i njezina Priloga II.?

⁽¹⁾ Direktiva 2002/30/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. ožujka 2002. o utvrđivanju pravila i postupaka u vezi s uvođenjem operativnih ograničenja vezanih uz buku u zračnim lukama Zajednice (SL 2002., L 85, str. 40) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 13.)

Tužba podnesena 13. travnja 2018. – Europska komisija protiv Irske

(Predmet C-261/18)

(2018/C 240/29)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. Noll-Ehlers, J. Tomkin, agenti)

Tuženik: Irska

Tužbeni zahtjev

- proglasiti da je, propustivši poduzeti potrebne mjere za usklađivanje s točkom 1. drugom alinejom izreke presude ovoga Suda u predmetu C-215/06 ⁽¹⁾, Komisija/Irska, Irska povrijedila obveze koje ima na temelju članka 260. UFEU-a;
- naložiti Irskoj da plati Komisiji paušalni iznos od 1 343,20 eura pomnožen s brojem dana između dana donošenja odluke u predmetu C-215/06 i dana usklađivanja Irske s tom odlukom ili dana donošenja presude u ovom postupku, ovisno o tome što je prije, s minimalnim paušalnim iznosom od 1 685 000 eura;

- naložiti Irskoj da plati Komisiji novčanu kaznu od 12 264 eura po danu od dana donošenja presude u ovom postupku do dana usklađivanja Irske s odlukom u predmetu C-215/06; i
- naložiti Irskoj snošenje troškova ove tužbe.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Irska je dužna, na temelju članka 260. stavka 1. UFEU-a, poduzeti potrebne mjere radi usklađivanja s presudom Suda u predmetu C-215/06. Budući da Irska nije poduzela potrebne mjere radi usklađivanja s točkom 1. drugom alinejom izreke te presude, Komisija je odlučila uputiti predmet Sudu.

U svojoj tužbi, Komisija predlaže da Sud naloži Irskoj plaćanje paušalnog iznosa od 1 343,20 eura po danu i novčane kazne od 12 264 eura po danu. Iznos paušala i novčane kazne izračunat je s obzirom na težinu i trajanje povrede i odvrćajući učinak koji se temelji na sposobnosti plaćanja te države članice.

⁽¹⁾ Presuda od 3. srpnja 2008., Komisija/Irska, C-215/16, EU:C:2008:380

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. travnja 2018. uputio Markkinaoikeus (Finska) – Oulun Sähkönyynti Oy

(Predmet C-294/18)

(2018/C 240/30)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Markkinaoikeus

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Oulun Sähkönyynti Oy

Druga stranka u postupku: Energiavirasto

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 11. stavak 1. Direktive 2012/27/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o energetske učinkovitosti, izmjeni direktiva 2009/125/EZ ⁽¹⁾ i 2010/30/EU i stavljanju izvan snage direktiva 2004/8/EZ i 2006/32/EZ tumačiti na način da odobravanje popusta na osnovnu naknadu za električnu energiju na temelju određenog načina izdavanja računa koji je odabrao krajnji kupac znači da račun i informacije o obračunu nisu besplatno izdani krajnjim kupcima koji nisu dobili taj popust?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo prethodno pitanje i ako je odobravanje gore navedenog popusta dopušteno: proizlaze li iz Direktive 2012/27/EU posebni dodatni uvjeti koji se uzimaju u obzir pri ocjeni dopuštenosti popusta, poput onih u pogledu toga odgovara li popust uštedi troškova koja je ostvarena odabranim načinom izdavanja računa, zatim odnosi li se popust na broj izdanih računa ili u pogledu toga dodjeljuje li se popust grupi krajnjih kupaca koji svojim odabirom načina izdavanja računa utječu na uštedu troškova?
3. U slučaju da odobravanje popusta navedenog u prvom prethodnom pitanju znači da su naknade drugim krajnjim kupcima koji nisu odabrali poseban način izdavanja računa naplaćene suprotno članku 11. stavku 1. Direktive 2012/27/EU: proizlaze li iz prava Unije posebni zahtjevi koji se moraju uzeti u obzir pri odlučivanju o povratu tih naknada?

⁽¹⁾ SL 2012, L 315, str. 1.